

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 1215200287
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1215200287.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Úrad vládneho auditu, so sídlom T. G. Masaryka 10, Zvolen, IČO: 50 586 821 proti povinnému: HANNIBAL, s. r. o., so sídlom Klincová 325/1, Bratislava, IČO: 36 374 342, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Kuric, s. r. o., so sídlom Dolný Vál 11, Žilina, IČO: 36 841 200, o vymoženie istiny 639 968,27 eura, penále 640 148,27 eura, trov konania a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 55Er/23/2015, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 18CoE/427/2016-74 z 30. júna 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací označeným rozhodnutím potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k. 55Er/23/2015-62 zo 14. 04. 2015 a povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie bolo vyhovené námietkam povinného proti exekúcii z dôvodu neprípustnosti exekúcie voči v návrhu označenému povinnému, pretože rozhodnutie Správy finančnej kontroly Zvolen (pôvodného oprávneného), č. k. FZ-456/2490/2009 z 12. 10. 2009 ako exekučný titul nezaväzovalo obchodnú spoločnosť HANNIBAL, s. r. o., ale inú obchodnú spoločnosť K & TEN Company, s. r. o., so sídlom Mariánske námestie 24, Žilina. Oprávnený nepreukázal prechod záväzku zo spoločnosti K & TEN Company, s. r. o. na povinného, ani existenciu iného právneho vzťahu oprávňujúceho vymáhať predmetnú pohľadávku od obchodnej spoločnosti HANNIBAL, s. r. o.

3. Odvolací súd ďalej uviedol, že oprávnený nepreukázal prevod ani prechod povinnosti pôvodného

dlžníka z exekučného titulu, ktorý by zakladal existenciu hmotnoprávnej zodpovednosti povinného voči oprávnenému. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého súd prvej inštancie vyvodil správny právny záver. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) ako vecne správne potvrdil.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia s poukazom na dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. a dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že námietky povinného proti exekúcii zamietne. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa nesprávne vyhodnotil prípustnosť vedenia exekúcie na nehnuteľný majetok, ktorý povinný nadobudol do vlastníctva neúčinným právnym úkonom vo vzťahu k oprávnenému. Oprávnený poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3MCdo/5/2008 z 30. 06. 2008 a 3MCdo/15/2010 z 13. 10. 2011. Dovolateľ zároveň navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 C. s. p.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), konajúci členom s dosiahnutým vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Podľa § 200 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ust. § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

10. V tu posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, č. k. 18CoE/427/2016-74, vydané dňa 30. 06. 2017, teda už za účinnosti ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z (ďalej len „novela“), ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného bolo podané dňa 13. 10. 2017.

11. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (porovnaj uznesenia najvyššieho súdu - sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20. 12. 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12. 12. 2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20. 01. 2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 z 04. 12. 2018 a sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. 09. 2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy.

Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach, sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. 04. 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. 07. 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. 08. 2018 a náleze, sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14. 11. 2018.

12. Z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté až po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku, ktorá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní výslovne vylučuje, najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Najvyšší súd nezistil v posudzovanej veci dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 444 ods. 1 C. s. p.), ktoré by opodstatňovali odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia navrhnutý dovolateľom, preto tomuto návrhu nevyhovel. V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou o tom dovolací súd nevydal samostatné rozhodnutie.

14. O trovách konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.